Ч. 224. Четвер 25 (12) жовтня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за злоченем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в п. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Наслідство по ґр. Голуховскім. — Новий француский кабінет. — Події в Росиї.

Положене в парляменті поки що не змінене. Переговори поміж правительством а сторонництвами в справі забезпеченя поділу округів виборчих не дали ще успіху, однако здогадують ся, що нині прийде до голосованя навіть в такім случаю, коли би не прийшло до порозуміня між сторонництвами.

„Wiener Allg. Ztg.“ доносить з дипльоматичних кругів, що по вчерашній авдиенциї австро-угорского амбасадора на петербурскім дворі бар. Еренталя виринула імовірність, що бар. Еренталь буде наслідником ґр. Голуховского. В часї авдиенциї, котра тревала півтора години, бар. Еренталь мимо сумнівів, які мав, рішив ся обняти міністерство справ заграничних. Рішеня Монарха в тій справі ще нема, позаяк бар. Еренталь хоче насамперед зійти ся з рішаючими кругами угорскими, аби утворити для себе ясну ситуацию перед обнятєм міністерства. — В Будапешті розійшла ся поголоска, що президент угорских міністрів прибуде дня 25 с. м. до Відня в справі кризи в міністерстві справ заграничних. Перед тою авдиенциєю дра Векерлього не прийде до іменованя нового міністра справ заграничних. — „Neue fr. Presse“ каже, що найсильнійші вигляди стати наслідником ґр. Голуховского має бар. Еренталь, натомість „Zeit“ доказує, що тепер не прийде до рішеня тої справи і що імовірно буде утворена провізория з бар. Буриянном на чолї.

Переговори в справі утвореня нового францускогo кабінету вже покінчили ся і лише тека міністерства кольоній не єсть оконечно обсаджена. Склад нового кабінету буде слідуючий: Клемансо справи внутрішні і президия, Пішон справи заграничні, Бріян міністерство просьвіти, Кейльо скарбу, Пікар міністерство війни і Томзон маринарка.

В Росиї видко в послїдних часах значну зміну на лїпше в уложеню тамошних неспокійних відносин. Заслуга то безперечно президента міністрів Столипина, котрий своєю витревалостию і працею держить ся уміреної стежки і тим значно ріжнив ся від Виттого, котрий робив великі обіцянки, а нічого не робив і вводив тим способом лише непевність і замішанє у відносинах. Перший крок, який за єго порадою зробив цар у найважнїйшій для Росиї справі аґрарній, був розділ півтора міліона десятин коронної землї. Другим важним кроком був оголошений сими днями указ про зрівнанє селян з иншими верствами народу під взглядом цивільних прав. По знесеню кріпацтва в р. 1864 селяни і дальше платили поголовний податок, коли всї прочі верстви платили єго тілько від недвижимостий або своїх доходів З поголовним податком звязані були і инші упослїдженя селяньского стану в Росиї, що перетревали аж до тепер, а послїдним указом зістали внесені. Тими реформами правительство спиняє реакцию „істинно руских людий“ а з другої сторони притягає до себе скрайні круги кадетів, як то показує статя Ґредескула, віцепрезидента бувшої думи, присьвячена гельзінґфорскому вічу. „Зїзд признавав — пише той визначний член партиї кадетів — що бурливий, молодечий период політичного росийского руху закінчив ся, не даючи того, що обіцював. Тепер треба перейти до периоду більше дозрілого, випадає заосмотрити ся не лише в бурливий розмах, але в упір і витревалість, які є властиві дозрілому чоловікови. А відповідно до того треба і змінити саму тактику свободолюбного руху, а передовсїм мужно перековтнути горич неповодженя, якого уникнути, здає ся, не можна було. Заховуючи тяглість і єдність змагань, належить змінити способи акциї. Нарід зіткнув ся око в око з трудностями ситуациї і пересьвідчив ся, що одним

---

7)

Тайна скупаря.

(З німецкого — Артура Мархмонта).

(Дальше).

7.

Нічний гість.

Як звичайно так і нинїшного вечера читала Ольга до пізна і поклала ся до ліжка коло одинайцятої години. Саме коли мала засипляти, почула якийсь підозрілий стукіт. Видавало ся, немов би він доносив ся з сусідної комнати. Налякана зірвала ся, але відтак прийшло їй на гадку, що стукіт може походити з хідника на улици під єї вікнами.

Мимо того скоро одягла ся і вийшла до другої комнати. Там було всьо так, як лишила.

А може їй лише причуло ся?

Однако хотїла добре поглянути і тому отворила двері і зійшла в панчохах по сходах на долину та почула тепер, що стукіт доносить ся з подвіря.

Притиснула рукою сильно бюче ся серце. Побудити людий в домі, чи ні?

Про якусь небезпечність не могло бути поки що бесїди, бо ще нїхто не вломив ся до середини.

Тепер побачила на подвірю якогось чоловіка з запаленою лїхтарнею, що робив щось якимсь знарядом, котрого не могла добачити. Лице того чоловіка видалось їй знакомим, она мусїла єго вже десь бачити, лише не могла собі зараз нагадати, де.

Нараз цїлком ненадійно обернув той чоловік лїхтарню так, що половина сьвітла упала на вікно, при котрім стояла Ольга. На смерть налякана подала ся назад і успокоїла ся аж тоді, коли впевнила ся, що незнакомий єї не бачив.

Тепер почула скрегіт пильника; імовірно пробовав вломник перепилувати зелїзну решітку в долїшнім вікні. Була би дуже хотїла мати тепер яку оборону, але не сьміла рушити ся з місця, аби не звернути на себе уваги злодія.

Так стояла цїлком тихо і лише прислухувала ся зі здержаним віддихом скреготови зелїза. По якімсь часї замовк він і Ольга побачила, як незнакомий чоловік поставив через отверте вікно лїхтарню до сїний, а відтак сам почав перетискати ся крізь решітку.

То була найлїпша хвиля для неї, аби утїкати; на пальцях вибігла чим скорше на гору, задержала ся там і поглянула на долину.

Опинивши ся в сїнях, вийняв той чоловік ключ з кишенї, аби отворити двері комнати, в котрій містила ся обстава з старого дому. Ключ не надавав ся, тому злодій добув другий, відтак третий ключ, аж вкінци найшов відповідний.

Коли Ольга тому всьому приглядала ся, пригадала собі, що вломником єсть як раз той сам чоловік, котрий недавно був у неї і питав за мешканєм.

Она запукала легко до дверий сусідів і в кількох словах сказала, що стало ся. Муж сейчас встав і пійшов з Ольгою до вказаної комнати; она була замкнена. Коли відтак прибігла до них з гори блїда і налякана сусідка, післав єї муж сейчас по полицию.

Між тим із замкненої комнати чути було голосний лоскіт, немов би хто скоро відсував на бік столи і крісла, відтак отворено вікно.

Полициї удало ся вскорі висадити двері — однако комната була вже порожна; птиця вилетїла! Полицианти перешукали дуже уважно комнату, але не найшли нїчого, лише старе долото.

Ольга була дуже розчарована, що злочинець утїк, а єї невдоволенє ще збільшило ся, коли полициянти сказали їй, що були би дуже легко дістали злодія в свої руки, коли-б она була їм дала вчас знати.

На другий день пішла вчасним ранком до свого адвоката.

— Я вам щось пораджу, панно Баль — сказав той, вислухавши єї оповіданя. — Велїть обставу перенести назад до старого дому і постарайте ся о добру варту. Я рішучо пересьвідчений, що злодій лише задля тих річий вломив ся до дому. Без сумніву мусїв він дізнати ся, що ви велїли їх перенести до свого мешканя. Тепер можуть они нам зробити добру прислугу, яка примана на злодія.

Ользї рада подобала ся і она сейчас найняла кількох людий до перенесеня річий до давного мешканя. Умисно устроїла так, що перенощенє відбувало ся в білий день, бо хотїла, аби то люди бачили. В души роздумувала, хто найлїпше надавсь би до стереженя дому і слїдженя. Від доброї розвязки того питаня бога-

замахом не переломить трудностий. Та коли поглянути на ситуацию з тої точки, не найдено в ній нічо, що могло би викликати в нас розпуку. Противно, бурлива і горяча молодість дає найліпшу запоруку упертої і витревалої дозрілости. Не належить лише бути надто упертим в давнім оцінюваню подій і замиканю очий на дійстність“.

Звіт управляючого Совіта
„Народної Торговлі“

з діяльности за рік адм. 1905/6 т. є. за час від 1. липня 1905 до 30. червня 1906.

Про сталий дальший розвій товариства сьвідчать слідуючі дані: Маєток товариства підніс ся в тім році адм. з квоти 145.711·53 К до квоти 152.998·66 К, отже о квоту 7.286·13 К і складає ся з удїлів, які виносять квоту 112.537·91 К, з фонду резервового в висоті 37.408·23 корон і резерви товарової в квоті 3.052·52 корон.

Вкладки на книжочки щадничі виносили з кінцем року 825.181 К і зросли в порівнаню з попередним роком о 17.097·86 К. З порівнаня власного майна з вкладками виходить, що відношенє власного майна до чужого представляє ся як 1:5·4. Вартість каменниць по відтягненю довгів гіпотечних виносить 329.492·30 К і сей без жадного ризика уміщений капітал представляє поважну забезпеку для вкладок.

Рух членів: З кінцем попередного року належало до товариства 1.074 членів, протягом року адм. приступило нових членів 18, отже було би разом 1.091; натомість перестало бути членами з ріжних причин (смерть, виповідженє і виступленє удїлу на инші новоповстаючі товариства, потреба готівки) разом 35 осіб, так що з кінцем року числить товариство членів 1.057. Зазначити ту належить, що з 35 осіб переставших бути членами, виплачено удїли 15 особам, а 20 членам, котрим рік ґваранцийний кінчить ся 1905/6 р., удїлів еще не виплачено, бо по мисли постанов статута платність їх наступає доперва 1. падолиста 1906. Мимо того в виказї руху членів тих 20 осіб виказані є яко уступивші з товариства.

Рух удїлів: З початком року адм. стан удїлів виносив 109.670·54 К; протягом року вплатило 18 нових членів 2.711 К, а давнїйші члени доплатили до своїх удїлів квоту 6.147 К, так, що загально удїли з приростами виносили квоту 118.528·71 К. З тої суми двох членів підняло часть своїх удїлів в квоті 2.180 К, а 15 уступившим членам виплачено 5.999·80 К, що по відтягненю від загальної суми дає виказану в білянсї квоту 112.537·91 К.

Службовий персонал „Народної Торговлі“ складав ся з днем 30. червня; з двох директорів, інспектора складів, бухгальтера, кореспондента, заступника секретаря, касиєрки, практиканта бухальтерії, контиста, помічника при посередництві, та возьного при головнім заряді, маґазинера при головнім маґазині, пивничного при центральній пивници, — дальше з 14 начальників складів, 2 начальниць, 15 касиєрок при складах, 12 помічників, 50 практикантів і одного практиканта крамничного; разом з 106 осіб.

Цїлий торговельний персонал занятий в адмінїстрациї складів з виїмкою двох членів, вийшовших з учеників товариства. Від початку заснованя товариства принято на практику 353 учеників, з тих в послїднім році було в чинній службі товариства 98 осіб а 28 отворило свої власні торговлї. В послїднім році заснували собі склепи: пп. Антін Окпиш в Белзї, Йосиф Федорович з Кіцмани і Григорий Курдидик в Заставній. З тих два перші зістають з товариством в звязи торговельній. З практикантів торговельних виписано на помічників від заснованя товариства 150, в послїднім році 13, з тих задержано в службі 7, а 6 знайшло приміщенє в инших заведенях торговельних. З 27 учеників принятих в послїднім році на практику торговельну, звільнено перед упливом пробної практики 11, що дає наглядний доказ, як мало зголошує ся учеників відповідно підготовлених, хотяй вимоги принятя обнижено вже до конечного мінїмум. В тім напрямі конечне співдїланє суспільности, щоби віддавати на практику торговельну належито підготовлених учеників, бо лише в той спосіб можна прийти до інтелїґентного і сьвідомого руского купецтва.

Що до обороту крамниць то в тім році адм. було в купецких зносинах з нашим товариством 823 крамниць, котрі побрали товару за 540.940·27 К і дістало опусту 48.524·29 К. В порівнаню з роком попередним побирало крамниць більше о 21, та побрали товару більше на 49.449·64 К.

(Дальше буде.)

Новинки.

Львів, дня 24-го жовтня 1906.

— **Іменованя.** Дирекция почт і телеграфів у Львові іменувала матуриста ґімназияльного Михайла Роґовского практикантом почтовим. — Видїл краєвий іменував у видїлї рахунковім: Каєтана Лисевича асистентом, Фрид. Дембця практикантом, а Ів. Вайса аплїкантом; в касї краєвів: Романа Мазуркевича практикантом.

— **Дрібні вісти.** Тримісячний курс молочарский для женщин розпічне ся при школї молочарства в Ряшеві дня 10 падолиста с. р. Поданя треба вносити до дирекциї найдальше до 4 падолиста. Услівя: скінчений 18 рік житя і скінчена школа народна з добрим поступом. — В домі ч. 5 при ул. Лелевеля настав при вареню терпентини до запусканя підлоги так сильний вибух, що висадив вікно і вирвав тинк зі стелї. На щастє не стало ся нічо нікому. — В почтовій скринцї знайдено дня 2 с. м. картку заставничу банку гіпотечного з 1 с. м. на заставлений золотий перстїнь, обручку і срібний годинник за 19 корон. Картку можна відобрати на полїциї. — Хорого на умі Напейка, що втік був з Кульпаркова, зловлено в понедїлок по полудни на Замарстинові, де він укривав ся у своєї мачохи. При тім показало ся, що то не він підпалив будинки Зільберштайна на Сиґнівцї, бо він тої ночи спав у своєї мачохи. — Арештованого за крадїж американьских листів офіцияла почтового Володислава Глїньского, віддано на внесенє его оборонця дра Дверніцкого під обсервацию психіятрів, для розслїдженя, чи він при здоровім розумі. — В Нагірянцї під Бучачем згоріли в ночи з дня 22 на 23 с. м. три будинки господарскі і стирта пшениці та жита, власність тамошних господарів Напроцких.

— **За переїханє самоїздом.** У вчерашнім числї подали ми звістку за другими часописями, що якийсь самоїзд в шаленій їздї на гостинци з Глинян через Підберезцї переїхав селянина Ілька Хомяка, господаря з Вижнян, батька 5 дїтий. З причини оголошеня такої самої звістки в „Kur. Lwowsk-im“, одержала редакция тої ґазети 400 корон і письмо слїдуючого змісту: „Львів 23-го жовтня. Поважана Редакциє! В тій хвили вичитав я звістку о переїханю самоїздом Ілька Хомяка з Вижнян. Критичного дня вечером їхав я згаданою дорогою і може бути, що без моєї відомости стрітило мене то нещастє. Мій самоїзд не єсть червоний, однак на всякий случай залучаю 400 кор. з просьбою о висланє тихже пошкодованому,

---

то зависїло, бо коли би потвердив ся здогад адвоката, що старі річи будуть служити за приману для злодія, то треба було, аби вартуючий брав ся до дїла дуже розважно і осторожно. До того можна було справедливо припускати, що злодій і убийник еї вітця були в порозуміню.

Остаточно рішила ся сама удати ся до старого дому.

Хоч як страшною видалась їй сперешу гадка о нічних пригодах, то остаточно перемогло бажанє вияснення справи весь еї страх, тим більше що она була як на женщину дуже відважна і рішуча.

8.

На варті.

Тихцем і незамітно ладила ся Ольга до кількадневного побуту в старім домі, а перед усім заосмотрила ся в їду і то вибирала лиш зимні страви, аби дим з комина не зраджував еї присутности.

Купила собі також револьвер, аби на случай конечности боронити ся. Она давнїйше учила ся стріляти і то тепер додавало їй більшої певности себе.

Дуже важною річию було крім того й те, аби мала можність скорої утечи. В тій цїли оглянула добре цїлий дім і вкінци найшла одно вікно на першім поверсї, що лежало над низьким дахом, з котрого можна було легко дістати ся до огорода.

Справедливо здогадуючи ся, що злодій, котрий очивидячки мусїв бути обізнаний з відносинами батька, імовірно зайде насамперед до комнати, що служила за контору, вибрала она для слїдженя комнату, котра лежала на першім поверсї, саме над тамтою; діри в старій знищеній підлозі мали їй послужити до підглядання.

Постановила собі не говорити о своїм намірі нікому, навіть судженому, бо бояла ся, що той з печаливости о неї не позволить їй на те, або що поробить такі зарядження для еї забезпеченя, котрі зроблять неможливим, аби еї плян удав ся.

Адвокатови написала лист, в котрім донесла єму, що на кілька днів мусить покинути своє мешканє.

Треба було лиш незамітно дістати ся до старого дому. Тому ждала, доки аж не стемніє і закрала ся відтак задними дверми до середини.

Але коли опинила ся цїлком сама — бо люди, що переносили річи, вже давно були відійшли — обняло еї все таки чувство страху. Тишина і темнота пригнїтали еї і она нераз зривала ся, коли почула шуршанє миший і щурів, котрих в тій старій хатї було без числа.

Пустий дім викликує все неприємні чувства. Завиванє вітру по комнатах, брепькіт шиб були для самотної дївчини дуже прикрі, тим більше, що внаслїдок подій в послїдних часах еї нерви були сильно розстроєні.

Можливо було, що буде мусїла перебути на своїй самотній варті і кілька ночий, бо хто міг ручити, що злодій вибере ся на виправу зараз нинї.

Аби їй не прикрило ся, принесла з собою кілька книжок і картку з загадочними знаками, а до осьвітленя мусїла їй служити ліхтарня, заслонена з трех сторін бляхою, аби не кидала сьвітло до вікна.

Поволи минали їй години, часом сонність огортала еї і тодї она вставала, ставляла ліхтарню під стїну і ходила по комнатї.

Коли вибила четверта година, погадала собі, що чей сеї ночи вже нїхто не явить ся і поклала ся до ліжка. Спала спокійно і твердо аж до білого дня.

Покріпившись снїданєм, пійшла до комнати батька і там переглянула всї папери в бюрку, аби пересьвідчити ся, чи може який не відносить ся до тайних знаків на згаданій вже картцї.

(Дальше буде).

а коли би пізнійше мало показати ся, що то не я був виновником, лиш повновластник ґр. Потоцкого, не сумніваю ся, що він мені їх зверне. — З поважанєм Н. Н." — Редакция згаданої ґазети повідомила пошкодованого о тім листі і грошах.

— В приступі божевільної лютости. З Одеси доносять про таку страшну подію: Тутешний присяжний повірений (адвокат) і власти-тель більшої посїлости ґр. Спібор-Мархоцкий в приступі безмежної лютости убив свою жену Олену і дві дорослі доньки, учениці ґімназиї. Ґр. Мархоцкий оженив ся був ще студентом з молодою панночкою, котра як походженем так і вихованєм стояла значно низше від него. З того подружа було семеро дїтий, але мимо того житє родинне було дуже невідрадне, бо сварки і авантури в родині тягнули ся цілими роками. В послїдних часах ґр. Мархоцкий покинув свою маетність недалеко стациї Вигода і переніс ся до Одеси, де мешкав з тими дїтьми, котрі найбільше любив. Дня 15 с. м. приїхав ґр. Мархоцкий разом з дїтьми знов до своєї маєтности. Підчас снїданя прийшло до сварки з жінкою, підчас котрої ґр. Мархоцкий так страшно розлютив ся, що роздразнений до найвисшого степеня вбіг до своєї комнати, вхопив рушницю і зачав стріляти до жінки. Доньки, що стояли коло матери, перепуджені кинулись до батька, але той стріляв і до них і так забив насамперед жінку а відтак обі доньки.

На крик і стрілянину, — бо ґр. Мархоцкий розлючений до крайности, як би хвилево з розуму зійшов, стріляв без перерви — збігла ся челядь і розброїла его. В кілька годин опісля приїхав і лікар зі стациї Вигода, але застав вже лиш трупи. Тимчасом діяли ся в дворі траґічні сцени. Оставші при житю дїти з плачем припали до убитої матери і цілували єї, а й сам Мархоцкий, коли трохи опамятав ся і побачив, якого наробив нещастя, зачав плакати і заводити. На місце події приїхала небавком з Одеси карно-судова і поліцийна комісия. Ґр. Мархоцкий має літ 45, а скінчивши права, займав ріжні становища в міністерстві справедливости; був прокуратором, мировим судиею в бесарабскій ґубернії, а в послїдних часах став був адвокатом. Нема здаєсь сумніву, що Мархоцкий допустив ся того убийства в приступі божевільства, бо знакомі кажуть, що він в послїдних часах зраджував якийсь анормальний стан.

— Циклиони в Середній Америці. З Коатепех в Мехіко наспіла вість, що там підчас послїдного страшенного циклиону, який навістив Середну Америку і Західну Індию, утонило ся більше як 100 людий. Вулькан Чуля викинув величезну масу сірчаної води, котра залила ціле місто Панчінально, при чім потопили ся майже всі жителї міста. Місто Пімієнте, а так само її инші міста побережні, филї моря майже вовсїм рознесли.

— Пригода в готели. До одного з віденьских готелів заїхала сими днями якась пані, жінка капітана, родом Сербка. В суботу вечером вернула она до готелю зі своїм шурином і випила тут чай а коли шурин пішов, она хотіла лягати спати, але перед тим ще вклякла молити ся. Підчас молитви сербским звичаєм била она поклони й при тім побачила під ліжком чиїсь руки і ноги. Перепуджена на смерть, не стратила відваги, лиш встала спокійно і задзвонила електричним дзвінком на службу готелеву. Коли служба явила ся, она сказала, о що розходить ся, а відтак всї вийшли з комнати і замкнули єї на ключ а поки що післали по поліцияна. Коли прийшов поліциян, отворили двері і витягнули схованого вже під столом молодого хлопчиска, 17-лїтного конториста Кароля Роберта Араціма. Показало ся, що Арацім перед кількома днями заїхав до того самого готелю і мешкав тут в комнаті, що припирала зараз до тої комнати, в котрій мешкала капітанова, лиш заїхавши до готелю, він записав ся до книги подорожних яко Иосиф Глявач, приватний урядник. Здає ся, що Арацім підглянув, що капітанова має дорогі брилянтові окраси а мабуть сподівав ся ще й готівки і хотів то все дістати в свої руки. Під ліжком капітанової знайдено ще добре виострений ніж кухонний а Арацім признав ся, що то его ніж, але казав, що він не хотів убити капітанової, лиш настрашити єї, коли би она хотіла ставити опір. Дальше доходжене показало, що Арацім лише що чотири дні тому назад вийшов був з арешту в Люблянї, де его суд засудив за спроневірене і за фальшиве замельдоване на тиждень арешту. Той кандидат на шибеника, сховавшись під постіль в цїли рабунку, взяв собі ще був до читаня, щоби не нудило ся, повість Верна „Загадочний Остров".

— Розбишацтво на росийскім пограничу. Розбишацтво, яке настало в Росиї, переносить ся по части й до нас в сторони над росийскою границею так, що вже й там люди не певні свого житя й майна. Ось що доносять до „Дїла" з чесанївского повіта: Чесанївский повіт навістило справдїшне лихо в видї росийских іміґрантів, котрих всюди повно, а найбільше в самім Чесанові. Тоті втікачі непокоять населене частими крадежами, так що тепер ніхто непевний свого майна. Недавно тому жандармерия в Чесанові арештувала двох таких птaшків з Росиї і то на домагане росийских властий, бо в Росиї допустили ся они ріжних злочинів, між иншим убили 1 дівчину. В недїлю 14 с. м. около год. 6 вечером росийским опришкам удалось втечи з арешту, щоби показати, до чого они спосібні. За яких 2 години допустили ся двох крадежий з вломом. І так вломили ся при помочи сокири до мешканя податкового поборця, п. М. Гнатишина, котрий виїхав був на село і зрабували деякі дорогоцінности та річи. Коли повідомлена про се жандармерия стала за ними глядати, опришки дістали ся на другім кінци міста крізь вікно до мешканя купця Лемпля і украли з під подушки 46 К. Кілька днів броїли ще дальше, аж в середу арештовано їх в Ядївниках коло Бжеска, де винаймили собі разом з жінками та дїтьми хату під лісом. Арештовані називають себе „анархістами" і відгрожують ся всїм властям. Обох „анархістів" спроваджено до слїдчого арешту карного суду у Львові. В цїлій Чесанївщині тепер великий переполох, бо крадежі стали на дневнім порядку. От прим. поміщика в Церкові, Йонаша, окрадено сими днями на 4000 К, Вольфа в Кривім також, а перед кількома тижднями навіть в чесанївскій церкві украли кількадесять корон.

З Бродів доносять знов до „Dzien. Polsk." про напад на віз почтовий межи Бродами а Підкаменем. В хвили, коли той віз переїздував гостинець побіч ліса, що тягне ся від росийскої границї до села Ґаїв старобрідских, випало з гущавини кількох узброєних в друки розбишаків і пустили ся в погоню за возом. Почтилїон побачивши небезпечність, став чим скорійше поганяти коні, котрі остаточно виратували его і віз від розбишаків. Тепер їздить віз почтовий через старобрідский ліс під охороною жандармів. — Здає ся, що також росийскі розбишаки допустили ся убийства в цїли рабунку в Мисловій коло Підволочиск. Про сей злочин доносять з Тернополя:

В Мисловій коло Підволочиск допустили ся невислїджені доси злочинці подвійного убийства в цїли рабунку. Розбишаки впали до коршми положеної межи Мисловою а Оріхівцями і убили там коршмаря Розенбавма і его жінку Рейзу, котрих уважано в сих сторонах загально за богатих людий. Рано знайдено в постели два закостенїлі вже трупи і калюжу крови на постели й на помості а розбиті і потвирані куфри були доказом, що тут допущено ся убийства в цїли рабунку. На місце приїхала судово лїкарска комісия, котра однак поки що не могла нічого певного вислїдити; можна лиш припускати, що розбою допустили ся росийскі піддані. Се убийство викликало в цїлій охрестности великий переполох.

Телеґрами.

Відень 24 жовтня. На нинїшнім засїданю палати послів поставили пп. Шлеґль, Абрагамович і тов. пильне внесене в справі безпроволочної наради над звітом комісиї о удержавненю Північної зелїзниці.

Льондон 24 жовтня. Адміралїция постановила утворити специяльну фльоту, а також доконати зміни розділу кораблів фльоти каналової Середземного моря і Атлянтийскої фльоти резервової.

Владивосток 24 жовтня. (П. А.) О затоненю росийского парохода „Варяґін", котрий дня 21 с. м. наїхав на міну, доносять, що капітан корабля задля осторожности вів судно около 4 милї на північ від лїнії торпедової; мимо того недалеко Манджурского рога наїхав корабель на міну і до півтора мінути по вибуху затонув. З подорожних, котрих було 200, виратували Хінцї 47, а з залоги, котра числила 23 людий, уратовано 13. Імена потонувших доси не звістні.

Владикавказ 24 жовтня. (П. Аґ.). Відділ узброєних їздців напав в серединї міста на ювілерский склеп. Їздці дали сальву і в той спосіб розігнали публику з улиці а відтак впали до склепу, зранили властителя і склеп ограбили. Прикликаний відділ войска почав стріляти. Розбишаки, з котрих анї одного не поцїлено, повтїкали. Кілька осіб з публики зранено.

Іркутск 24 жовтня. Минувшої ночи утекло з тутешної вязниці богато арештантів; 17-ом удало ся втечи, 6 зловлено знову, 9 убито підчас погонї. Так само убито одного дозорця вязниці а двох дозорців тяжко зранено.

Танґер 24 жовтня. В місцевости Арсіба вибухли розрухи. Племя Баріару напало на місто і держить его доси. Кількох жидів побито а їх склепи ограблено. Ішпаньский посол, під котрого опікою стоять жиди, запротестував против того.

Люблин 24 жовтня. Поліция і войско доконали строгої ревізиї у відливальни зелїза Берґера і арештовано около 18 робітників.

Бізерта 24 жовтня. Вчера піднесено о кілька метрів затоплену підводну лодку „Лютен".

Льондон 24 жовтня. Вчера рано самоїзд короля Едварда, коли король їхав до бекінґемскої палати, переїхав якогось старика, котрого відтак відставлено до шпиталю.

Господарство, промисл і торговля.

— Ціна збіжа у Львові дня 23 жовтня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·70 до 7·90; жито 5·70 до 5·90; овес 6·70 до 6·90; ячмінь пашний 5·80 до 6·10; ячмінь броварний 6·50 до 7·—; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до варения 8·— до 9·—; вика 5·40 до 5·70; бобик 5·60 до 5·80; гречка —— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 60·—; конюшина біла 30·— до 45·—; конюшина шведска 60·— до 70·—; тимотка 20·— до 24·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Кредит особистий для урядників, офіцирів, учителїв і т. д. Самостійні товариства щадничо-позичкові урядників удїляють під найкориснїйшими услівями і на довголїтні сплати позички особисті. Адреси консорциї подає безплатно Zentralleitung des **Beamten-Vereines, Wien I., Wipplingerstrasse 25.**

Сьвіжий Мід

десеровий курацийний найлучший, твердий або плинний, (патока) з власних пасік 5 клґ. 6 К 60 сот. оплатно.

Корінeвiч, ем. учит.
Іванчани п. л.

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всї зелїзницї
краєві і заграничні
продає
Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна
Аґенция дневників і оголошень
у Львові
Пасаж Гавсмана число 9.
приймає
пренумерату на всї дневники
краєві і заграничні
по цінах оригінальних.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).